

Geliefde gemeente,

Het nieuwe jaar is alweer enkele weken oud. In de afgelopen weken zijn de corona-besmettingen helaas weer opgelopen en dat heeft ertoe geleid dat de regering nieuwe maatregelen moest nemen. Dit heeft voor iedereen in de maatschappij gevolgen. Ook voor ons als gemeente. We komen nu nog maar met 30 tot 40 mensen in de kerkdienst, de huisbezoeken worden al bijna een jaar niet meer gedaan, er is geen catechisatie en geen verenigingsleven zoals we dat altijd gewend waren. Het kerkelijk leven is bijna helemaal stilgevallen.

We horen als kerkenraad dat er voornamelijk onder de ouderen veel eenzaamheid wordt ervaren. Er zijn zorgen bij mannen en vrouwen die geen werk meer hebben of hun inkomsten terug zagen lopen. Bij de vaders en moeders zijn er zorgen nu er een grote taak is bijgekomen met het thuis lesgeven aan de kinderen. Ook onze jongeren ervaren eenzaamheid en moedeloosheid door al de omstandigheden. Daarbij gaat het coronavirus in verschillende mutaties ook onze gemeente niet voorbij en raken gemeenteleden besmet en worden ziek. Soms zijn het milde klachten, maar we horen ook van mensen die ernstig ziek zijn (geweest). Maar we mogen ook dankbaar zijn dat velen weer beter werden én dat in onze gemeente tot op heden niemand aan dit virus is overleden. Als we alles zo op een rijtje zetten, zou misschien de vraag op kunnen komen: Waarom gebeurt dit alles toch? Ik zie alleen maar moeite en verdriet. Ik begrijp het allemaal niet meer. Waar leef ik nog voor? Wellicht rijst de vraag in u of jou op: Hoort de Heere ons roepen dan niet? Heeft Hij dan niet alles in Zijn hand? Waarom antwoordt de Heere niet? Heeft de duivel dan zo veel macht dat dit alles gebeurt? Bestaat God eigenlijk wel?

Allemaal vragen die als het ware voor een grote knoop in onze gedachten kunnen zorgen. Ook in de Bijbel kom je mensen tegen die met zulke waarom-vragen liepen. Denk maar aan David toen hij moest vluchten voor Saul. Of aan Job die het in al zijn ellende ook niet wist. Ook Asaf worstelde ermee toen hij dacht dat het de goddelozen beter verging dan hen die op de Heere vertrouwen. Dit rijtje met namen uit de Bijbel kunnen we nog wel langer maken.

Maar laten we het antwoord op al deze vragen óók in de Bijbel, het Woord van God, zoeken. In Jesaja 45 staat dat de Heere alles heeft gemaakt en er geen andere God is buiten Hem. 'Ik formeer het licht en schep de duisternis, Ik maak de vrede en schep het kwaad (straffen en plagen); Ik, de HEERE, doe al deze dingen.' (Jesaja 45: 7) De Heere regeert alle dingen en ook de duivel is aan Hem onderworpen. De Heere heeft Zijn eigen wijze bedoeling met al het wereldgebeuren. De duivel is echter op onze ondergang uit. In deze tijd met zoveel technische mogelijkheden verleidt hij ons door ons blind te laten staren op menselijke maatregelen ('samen tegen corona') en dit tijdelijke leven ('als je maar gezond bent'). We moeten waakzaam zijn en luisteren naar wat de Heere ons heeft te zeggen door Zijn Woord. Hij is geen ledig aanschouwer van alles wat er gebeurt. Hij is bewogen met ons lot. Hij roept ons op om ons te bekeren, 'want waarom zoudt gij sterven?' (Ezechiël 33: 2) Maar Hij toornst ook verschrikkelijk over de zonde. Zien we de oordelen en gerichten die over de wereld gaan nog wel als oordeel? God kan de zonde niet ongestraft laten. En wie dat erkent, kan zelf niet buiten schot blijven, maar zal zichzelf er bij moeten insluiten. Dan gaat u / ga jij ook tot Hem om genade roepen. En de Heere hoort uw en jouw roepen tot Hem. In Zijn oordelen laat Hij immers ook Zijn genade gelden?! Hij wil ons nu genadig zijn, opdat wij niet eenmaal veroordeeld zullen worden. Vouw daarom uw/jouw handen, bidt om ontferming, vergeving en om heiliging van uw persoonlijk leven. God is een Hoorder van de gebeden! Psalm 34:11 zegt het zo treffend:

'De Heer' verlost en spaart
Zijn volk dat op Zijn hulp vertrouwt;
Het zal, door Hem in gunst beschouwd,
Niet schuldig zijn verklaard.'

Maar leg ook al uw/jouw noden en zorgen voor Hem neer. Ik las eens een mooi verhaal over 'Twee handen' dat ik in dit verband graag aan u door wil geven:

Een oude vrouw ontmoette eens een man uit haar kerkelijke gemeente. “Hoe gaat het met u?”, vroeg de man aan de oude vrouw. De vrouw antwoordde: “Ik heb een hand vol klachten. Zal ik ze eens opnoemen?” “Vertel me eens!”, zei de man. Samen namen ze plaats op het bankje middenin het dorp.

“De eerste vinger is mijn verloren man. Hij overleed vier jaar geleden. De tweede vinger betreft mijn lichamelijke klachten. De derde vinger is dat ik zo weinig meer kan doen. De vierde dat ik me soms zo eenzaam voel. De vijfde vinger dat er om me heen zoveel bekenden wegge gevallen zijn.”

“Dat is inderdaad een hele hand vol!”, zei de man.

Nieuwsgierig keek hij naar haar andere hand, terwijl hij haar een vraag stelde. “Maar die andere hand dan?”

“Dat zijn mijn zegeningen, wilt u die ook horen?”, reageerde de vrouw.

“Graag!”, zei de man.

“De eerste vinger is dat ik elke dag voldoende te eten heb. De tweede vinger is dat mijn huis in de winter lekker warm is. De derde is dat er veel mensen om mij heen zijn die mij helpen. De vierde is dat ik de laatste tijd gespaard ben voor nog meer ziekten en pijn. De vijfde is dat ik voldoende geld heb om mijn rekeningen te betalen.”

De man keek naar beide handen. De vrouw keek hem aan en zei: “Hier zijn twee handen die verdriet hebben gedragen, tranen hebben gedroogd en weleens tot vuisten zijn gebald. Het zijn twee handen die weten wat leven is. En weet u wat ik nu zo mooi vind, wat er gebeurt als ik mijn handen vouw tot een gebed?”

De man keek haar afwachtend aan. Hij luisterde nog steeds en dus vertelde de vrouw verder.

“Als ik bid, gebeurt er iets met mijn handen. Dan gaat mijn hand met de zegeningen naar mijn hand met het verdriet. Dan vouw ik de vingers in elkaar en dan komen de moeilijke dingen tussen de zegeningen in. De zegeningen houden die narigheid in mijn leven tegen. Biddend breng ik mijn verdriet bij God. Daarna tel ik die zegeningen. Weet je, ik ben dankbaar dat ik twee handen heb. Ze houden elkaar in evenwicht. Ze houden mij in evenwicht en zo is mijn leven ook minder zwaar.”

De man knikte instemmend en terwijl de oude vrouw opstond en de weg naar haar huis vervolgde, vouwde hij de vingers van zijn ene hand tussen de vingers van zijn andere hand en bleef verzonken in zijn eigen gedachten zitten.

Van harte hopen we dat u en dat jij de hulp en de nabijheid van de Heere mag ervaren in deze moeilijke tijd.

‘Een lied Hammaäloth.

Ik hef mijn ogen op naar de bergen, vanwaar mijn hulp komen zal.

Mijn hulp is van den HEERE, Die hemel en aarde gemaakt heeft.

Hij zal uw voet niet laten wankelen; uw Bewaarder zal niet sluimeren.

Ziet, de Bewaarder Israëls zal niet sluimeren, noch slapen.

De HEERE is uw Bewaarder, de HEERE is uw Schaduw, aan uw rechterhand.

De zon zal u des daags niet steken, noch de maan des nachts.

De HEERE zal u bewaren van alle kwaad; uw ziel zal Hij bewaren.

De HEERE zal uw uitgang en uw ingang bewaren, van nu aan tot in der eeuwigheid.’

(Psalm 121)

Hartelijke groet,

De kerkenraad